

ב"ל (באר-שבע) 33441-10-11 - שושנה יפרח נ' המוסד לביטוח לאומי

ב"ל (באר-שבע) 33441-10-11 - שושנה יפרח נ' המוסד לביטוח לאומימחוזי עבודה באר-שבע

ב"ל (באר-שבע) 33441-10-11

שושנה יפרח

ע"י ב"כ - עו"ד לנג מיכאל

נגד

המוסד לביטוח לאומי

ע"י ב"כ - עו"ד מיכל כהן

בית דין אזורי לעבודה בבאר-שבע

[01.01.2013]

לפני: כבוד השופט יוסף יוספי

נציג ציבור (מעבידים) - מר דוד לאון מיוני

החלטה

1. עסקינן בתובענה, במסגרתה מבקשת התובעת להכיר בפגיעות עמוד השדרה המותני והצווארי, בכתפה וברגליה כפגיעה בעבודה עפ"י תורת המיקרוטראומה.

2. הצדדים היו חלוקים בשאלת קיומה של תשתית עובדתית לבחינת שאלת המיקרוטראומה. לפיכך, לאחר קיום מסכת ראיות, במסגרתה נחקרה התובעת על האמור בתצהירה, הגישו הצדדים את סיכומיהם בכתב.

טענות התובעת

3. לטענת התובעת, גירסתה, לפיה ביצעה את עבודתה כשהיא בעמידה המתחלקת שווה בשווה בין עמידה סטטית לבין תנועה, לא נסתרה. לפיכך, יש לבחון את שאלת הנזק בדמות דליות ברגליים מהן סובלת התובעת.

עבודתה של התובעת במהלך שנות עבודתה היתה כרוכה בפעולות חוזרות ונשנות של כיפוף עמוד שדרה מותני; תוך הרמת משאות כאשר סחבה כ - 15 - 20 עגלות עמוסות כל אחת ב - 20 ארגזים בממוצע, ומשקל כל ארגז 5 ק"ג, וכל זאת תוך אימוץ וכיפוף עמוד שדרה המותני.

בנוסף, התובעת סידרה את שני המדפים העליונים תוך מתיחת הכתפיים כלפי מעלה, וכן הטיית הצוואר כלפי מעלה, כאשר הידיים מעל לגובה הראש. המדובר בעבודה רוטינית, שחזרה על עצמה, הן בהובלת העגלה לסידור הסחורה והן בעת סידור הסחורה במדפים בכיפוף ובמתיחת הכתפיים, עבודה בה ביצעה התובעת פעולות זהות בכל תהליך

טענות הנתבע

4. לטענת הנתבע, התובעת לא הקימה תשתית עובדתית לקיומה של הילכת המיקרוטראומה לצורך מינוי מומחה רפואי מטעם בית הדין. מעיון בהודעת התובעת וכן מעדותה בפני בית הדין הוכח, כי עבודתה של התובעת דרשה ביצוע פעולות שונות, אשר השתנו בהתאם לצרכי העבודה ולסדר היום הספציפי. לא ניתן למצוא בעבודת התובעת פעולות חוזרות ונשנות כדרישת הפסיקה, ודין תביעתה להדחות. פעולות "עמידה" אינה יכולה להוות תשתית עובדתית בעילת מיקרוטראומה, וכך גם פעולת הליכה. כמו כן, אין לקבל את טענת התובעת לפיה עבדה עם ידיה מעל הראש ותוך כדי מתיחת הכתפיים, שכן כאמור העידה התובעת בפני בית הדין כי לצורך סידור המדפים הגבוהים השתמשה בסולם כדבר שבשגרה.

דיון והכרעה

5. תנאי להכרה בפגיעה על דרך מיקרוטראומה הינו הוכחת פגיעות זעירות, שכל אחת מהן מסבה נזק זעיר בלתי הפיך, עד שהצטברות הנזקים הזעירים מביאה לנזק ממשי הפוגע בכושר העבודה של התובע. המחשת הדבר נעשית תוך המשלה לטיפות מים הזולגות על אבן, ועם הזמן מחוררות בה חור. "שימוש במונח מיקרוטראומה אינו יכול להפוך כבמטה קסם "מאמצים קשים" לסדרת פגיעות זעירות מוגדרות חוזרות ונשנות אין ספור פעמים".

ראה:

דב"ע מד/0-90 מזרחי - המוסד לביטוח לאומי, פד"ע טז' 93.

יש לאבחן בין פעילות שחוזרת על עצמה, הכוללת מספר רב של תנועות, לבין התנועות המרכיבות אותה.

ראה:

עב"ל 1012/00 אלי שבח - המוסד (מיום 28.7.00).

בפרשת אריה כספי נקבע, כי עבודתו של המערער הייתה על פי טיבה כרוכה בפעולות חוזרות הקשורות בגידול הפרחים. אולם, כל פעולה שכזאת הייתה מורכבת מתנועות מגוונות. כפי שעלה מתצהירו של המערער שם, הוא ביצע "את כל העבודה הפיסית הכרוכה בגידול הפרחים, לרבות שתילה ... קטיף, מיון, אריזה, העמסה על משאיות... ", וזאת לעיתים בכיפוף לעיתים בעמידה וכו'. משכך הם הדברים, נפסק שם כי עבודתו של המערער לא חייבה ביצוע רציף מתמשך של תנועות חוזרות ונשנות זהות או דומות במהותן זו לזו במהלך יום עבודתו.

ראה:

עב"ל 208/03 כספי אריה - המוסד לביטוח לאומי (מיום 9.10.05).

לאחרונה ניתן על ידי בית הדין הארצי פסק דין בפרשת זוהר, במסגרתו נקבע בהאי לי שנא:

"על התנאים לקיומה של פגיעה על פי תורת המיקרוטראומה כבר שנינו וחזרנו בפסקי דין רבים:

"תנאי להכרה בפגיעה בעבודה במסגרת תורת המיקרוטראומה הוא קיומן של פגיעות זעירות שכל אחת מהן הסבה

נזק זעיר בלתי הדיר, עד שהצטברות הנזקים הזעירים הללו זה על גבי זה הביאה לנזק אצל המבוטח (עב"ל (ארצי)

317/98 המוסד לביטוח לאומי - יניב, פד"ע 533,523 (להלן - עניין יניב).

כמו כן נקבע, כי:

"ייסודות של הפגיעה הזעירה המרכיבה את המיקרוטראומה... בדומה ליסודותיה של התאונה בעבודה הינם שניים,

דהיינו, האירוע החיצוני של תנועה חוזרת ונשנית המתבצעת עקב עבודה והנזק הבלתי הדיר הנגרם בעטייה של כל

תנועה כזו...לאור האמור יש לאבחן בין פעילות חוזרת על עצמה הכוללת מספר רב של תנועות לבין התנועות

המרכיבות אותה"

(עב"ל (ארצי) 1012/00 אלי שבח - המוסד לביטוח לאומי, ניתן ביום 28.7.00).

בנוסף, הובהר בפסיקה, כי התנועות צריכות אמנם להיות זהות, אך אין צורך בזהות מוחלטת, אלא די בכך שהתנועות

היו "זהות במהותן, דהיינו דומות האחת לרעותה ובלבד שיפעלו על מקום מוגדר בגוף עד שבסוף נוצר נזק ממשי

(בג"צ 4690/07 המוסד לביטוח לאומי - בית הדין הארצי לעבודה, פ"ד נ"ג (2) תשנ"ט (1999) 529, 541 - 542;

עניין יניב, עמ 534 - 533.

כן נקבע בנוגע לתדירות הפעולות החוזרות, כי, "תדירותן אינה חייבת להיות קבועה וסדירה, אלא על התנועות לחזור

ולהישנות בתכיפות הנמשכת על פרק זמן מספיק לגרימת הנזק המצטבר הפוגע בכושר עבודת הנפגע" (עניין יניב,

עמוד 533), הפעולות החוזרות ונשנות אינן חייבות להיעשות ברציפות, ללא הפסקות ביניהן, אלא ניתן לבודד פעולות

מסוימות אצל העובד ממכלול הפעולות שהוא מבצע במהלך יום עבודתו (עב"ל (ארצי) 465/07 יהודאי - המוסד

לביטוח לאומי, מיום 30.12.07).

ראה:

עב"ל 2400-10-11 זוהר - הביטוח הלאומי (מיום 12.12.12, פסקה 5(ב) לפסק הדין) (ההדגשות במקור).

כמו כן ראה:

עב"ל 317/97 המוסד לביטוח לאומי - יניב, פד"ע לב 523.

דב"ע מז/ 128-0 יהודה פלדמן - המוסד לביטוח לאומי, פד"ע כ 225.

עב"ל 440/97 שיינה שושנה רוחקיס - המוסד לביטוח לאומי (מיום 2/8/99).

6. יישום תורת המיקרוטראומה על עובדות המקרה דנן מוביל למסקנה, כי מתקיימת תשתית עובדתית לבחינת שאלת המיקרוטראומה.
- כפועל יוצא, יש למנות מומחה לכירורגיית כלי דם ומומחה לתחום האורטופדיה; על מנת לבחון את הקשר הסיבתי בין תנאי עבודתה של התובעת לבין הליקויים הרפואיים הנטענים על ידה, ככל שקיימים כאלה.
- הננו מקבלים את עדותה של התובעת כמהימנה. האמור בתצהירה לא נסתר, והיא אף חזרה על הדברים אשר מסרה בהודעתה לחוקר הנתבע, ללא כל נסיון להאדיר ולהעצים את תנאי עבודתה.
- מהתמונה שנפרשה לפנינו עולה, כי התובעת החלה לעבוד כסדרנית של סחורות במרכולים מטעם חברת שטראוס מ - 3/91 עד 3/08, 5 ימים בשבוע 8 שעות ביום, ולעיתים אף נדרשה לעבוד שעות נוספות.
7. מתיאור יום עבודתה של התובעת עולה, כי לאורך כל היום עמדה על רגליה, כאשר חצי יום לערך היתה בתנועה, וחצי יום בצורה סטטית כמעט ללא תנועה. בנוסף, היתה התובעת מרימה סחורה, מעמיסה אותה על העגלות, וניגשת לסדרה על המדפים. בהקשר זה יצוין, כי פעמיים בשבוע היתה מגיעה סחורה שהועמסה על משטחים, אותם התובעת היתה פורקת בעצמה רוב הזמן, תוך שהיא מתכופפת להרים את הפריטים מהמשטח אל העגלה, ולוקחת אותה לאיזור המקפיא או המחסן.
- עוד עולה, כי התובעת היתה מובילה 10 - 15 עגלות ביום. היינו, התובעת היתה מעמיסה את העגלה בארגזים, אשר הורמו על ידה במחסן או במקפיא, לוקחת את העגלה למדפים, ואז מרימה ומסדרת את הסחורה במדפים, מהתחתון ועד העליון.
- עוד עלה מהתמונה שנפרשה לפנינו, כי התובעת סידרה סחורה חלק מהזמן בגובה שמעל לראשה, דבר שאילץ אותה להרים את הידיים גבוה ולאמץ את צווארה, וזאת בשיטת מהזמן. בנוסף, התכופפה התובעת למדפים התחתונים כדי לסדר את הסחורה.
- אמנם, התובעת בהגינותה הודתה כי היתה נעזרת בסולם; אך במקביל ציינה כי לעיתים גם לא היה סולם, כך שבחלק מהזמן נאלצה להרים ידיים מעל לגובה ראשה.
8. עוד הוכח בפנינו, כי התובעת נאלצה לעמוד על רגליה ללא תנועה רוב שעות היום, וזאת בין השאר עת בדקה תאריכים של המוצרים, וגם כאשר סידרה את המוצרים במדפים.
9. עולה, כי התובעת למעשה עסקה בהרמת סחורה וסידורה במדפים 5 - 6 שעות ליום. דהיינו, במסגרת עבודתה זו היתה מעמיסה 15-20 עגלות מדי יום, כאשר בכל עגלה 20 ארגזים לערך, במשקל של 5 ק"ג לארגז, ואז היתה ניגשת למדפים, ומסדרת עליהם את פריטי הסחורה אותם העמיסה.
- מכאן עולה, שהתובעת ביצעה עשרות עד מאות פעולות של התכופפות ביום, וזאת כאשר נדרשה לסדר את הסחורה במדפים התחתונים, וכאשר נדרשה להרים את הסחורה מן הרצפה לעגלה. בנוסף, כאשר סידרה את המדפים העליונים לא תמיד היה סולם בנמצא, כך שהרימה את הידיים גבוה מעל הראש, וזאת בערך בשמינית מזמן עבודתה. לכך יש להוסיף, כי התובעת הרימה סחורה במשקלים קבועים מדי יום, ומדובר בפעולת סבלות אשר לגביה כבר נקבע בפסיקה כי היא מהווה תשתית לבחינת הנזק לפי תורת המיקרוטראומה.
10. כפי שהוכח, התובעת עמדה על רגליה במשך כל יום העבודה, כאשר במחצית משעות עבודתה עמדה באופן סטטי, עת סידרה מדפים ובדקה תאריכים של המוצרים השונים. המדובר בעמידה ממושכת, מחצית מהזמן באופן סטטי במקום, מבלי לשבת או ללכת, למעט חצי שעת הפסקה ביום. אחרית דבר
11. מכל האמור לעיל עולה, כי סדר יום עבודתה של התובעת מקיים מבחינה עובדתית את דרישות הפסיקה על פי תורת המיקרוטראומה.
- יצוין, כי התובעת טענה לנזקים בגבה (התחתון והעליון) ובכתפה, כמו גם לדליות ברגליה. באשר לדליות ברגליים, יצוין כי בית הדין, הארצי בשורה של פסקי דין, קבע כי יש למנות מומחה רפואי לבחינת הנזק, כאשר מדובר במבוטח אשר עמד על רגליו במשך מספר שעות באופן סטטי.
12. החלטה על מינוי מומחים לאורטופדיה ולכירורגיית כלי דם תינתן בנפרד.
- ניתנה היום, י"ט בטבת תשע"ג (1 בינואר 2013), בהיעדר הצדדים ותישלח אליהם.